

Sygnatura akt: V GC 327/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – P. K.

przeciwko – J. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. S. na rzecz powoda P. K. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 28 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30,00 złotych (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 287,00 złotych (dwieście osiemdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 327/17

UZASADNIENIE

Powód P. K. pozwem z dnia 28 grudnia 2016r. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. S. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 510 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że świadczył na rzecz pozwanego usługi transportowe i z tego tytułu wystawił faktury VAT, zakreślając pozwanemu termin do zapłaty. Pozwany nie dokonał zapłaty należności we wskazanym terminie. W związku z brakiem możliwości odzyskania przysługujących powodowi należności, powód przed rozpoczęciem sporu sądowego zdecydował się na skorzystanie z usług firmy windykacyjnej, czego konsekwencją było przekazanie do (...) Sp. z o.o. zlecenia prowadzenia działań windykacyjnych. W dniu 13 maja 2016r. (...) Sp. z o.o. rozpoczął i kontynuował działania windykacyjne mające na celu odzyskanie przysługującej powodowi należności, wysyłając wezwania do zapłaty w drodze korespondencji pocztowej i elektronicznej, jak również w ramach kontaktu telefonicznego. W wyniku podjętych działań pozwany spłacił przysługujące powodowi należności. Powód był zobowiązany do zapłaty na rzecz K. I. wynagrodzenie prowizyjne od każdej kwoty wpłaconej przez pozwanego na poczet spłaty zadłużenia. Wysokość prowizji była zróżnicowana ze względu na czas obsługi zlecenia. W okresie 30 dni od dnia wysłania wezwania do zapłaty sprawa obsługiwana była na prowizji 10 % (nie mniej niż 510 zł). Powód w dniu 21 czerwca 2016r. uregulował zobowiązanie wobec spółki (...) i na podstawie art. 10 ust.2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013r. obciążył pozwanego poniesionymi kosztami odzyskiwania należności (wartością netto), wystawiając notę księgową. Pozwany nie uregulował poniesionych przez powoda kosztów odzyskiwania należności, chociażby w części określonej w art. 10 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych

(40 euro). W związku z brakiem płatności powód pismem z dnia 5 grudnia 2016r. wezwał pozwanego do zapłaty należności. Wezwanie nie spowodowało uregulowania zadłużenia. Do pisma załączono dwie faktury VAT z tytułu usług transportowych na kwotę 528,90 euro i 246 euro, upomnienie wystosowane przez (...) sp. z o.o. z 13 maja 2016r. i wezwania do zapłaty z dnia 25 maja 2016r. i z 27 maja 2016r., 2 czerwca 2016r. oraz 7 czerwca 2016r., dowód wpłaty kwoty 774,90 euro z dnia 10 czerwca 2016r. fakturę VAT nr (...) wystawioną w dniu 31 maja 2016r. przez (...) Sp. z o.o. powodowi z tytułu prowizji od kwoty 3.389,34 zł, przelew na rachunek K. I. przez powoda kwoty 1.254,60 zł w dniu 21 czerwca 2016r. i notę księgową nr (...) z 13.06.2016r. wystawioną przez powoda wobec pozwanego na kwotę 510 zł z tytułu kosztów odzyskiwania należności (kosztów windykacyjnych i wezwanie do zapłaty tej kwoty).

W dniu 10 stycznia 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pełnomocnika pozwanego w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty. Sprzeciw został wniesiony co do całości nakazu. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że powód nie wykazał że dochodzona kwota 510 zł stanowi koszt dochodzenia zapłaty wierzytelności. Kwota 510 zł jest rażąco wygórowana i niewspółmiernie wysoka w odniesieniu do działań podjętych w celu uzyskania zapłaty. Działania te ograniczyły się wyłącznie do wysyłania wezwań do zapłaty, w których posługiwano się podobną treścią, bez większych modyfikacji. Pozwany nie kwestionował swojego zadłużenia, a jedynie miał trudności z rozliczeniem się z powodem w umówionym terminie. Za niecelowe uznać należy tworzenie wezwań do zapłaty co kilka dni. Na okoliczność braku podstaw do obciążania pozwanego żadaną w pozwie kwotą wniósł o przesłuchanie świadka A. M..

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lutego 2016r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 528,90 euro z terminem płatności 60 dni oraz fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 246 euro, z terminem płatności 60 dni.

Dowód: faktury VAT nr (...) z 29.02.2016r. (k.

13-14 akt)

W dniu 13 maja 2016r. (...) Sp. z o.o. wystosował do pozwanego upomnienie dotyczące braku zapłaty na rzecz powoda kwoty 3.389,34 zł ze wskazaniem na dzień 20 maja 2016r. terminu dokonania zapłaty pod rygorem rozpoczęcia kosztownego postępowania, które wiąże się z kosztami prowizyjnymi w wysokości co najmniej 9% wartości należności, nie mniej niż 510 zł. W piśmie powołano ustawą z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. W upomnieniu powołano faktury VAT (...)/2016 i (...).

Dowód: upomnienie pozwanego do zapłaty z dnia 13.05.2016r.(k. 15 – 16 akt)

W dniu 25 maja 2016r. K. I., w imieniu powoda, wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 3.389,34 zł z zagrożeniem przekazania informacji o zadłużeniu pozwanego do Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A. we W..

Dowód: wezwanie do zapłaty z 25.05.2016r. (k. 17 – 20 akt)

W dniu 27 maja 2016r. K. I., w imieniu powoda, wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 3.389,34 zł z zagrożeniem przekazania informacji o zadłużeniu pozwanego do Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A. we W..

Dowód: wezwanie do zapłaty z 27.05.2016r. (k. 21 – 23 akt)

W dniu 2 czerwca 2016r. K. I., w imieniu powoda, wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 3.389,34 zł z zagrożeniem przekazania informacji o zadłużeniu pozwanego do Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A. we W..

Dowód: wezwanie do zapłaty z 02.06.2016r. (k. 24 – 25 akt)

W dniu 7 czerwca 2016r. K. I., w imieniu powoda, wystosował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 3.389,34 zł z zagrożeniem umieszczenia oferty sprzedaży długu w Ogólnopolskiej Internetowej Giełdzie Wierzytelności, złożenia do sądu pozwu o wydanie nakazu zapłaty i zasądzenie kosztów postępowania, po uzyskaniu sądowego tytułu wykonawczego wszczęcie procedury egzekucji komorniczej. Ponownie przypomniano pozwanemu, że koszty odzyskiwania należności obciążają dłużnika zgodnie z art. 10.ust.2 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 07.06.2016r. (k. 24 – 25 akt)

W dniu 10 czerwca 2017r. pozwany przelał na rachunek bankowy powoda kwotę 774,90 euro z tytułu faktury VAT (...).

Dowód: dewizowe polecenie wypłaty (k. 28 akt)

W dniu 13 czerwca 2016r. (...) Sp. z o.o. we W. wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) z tytułu prowizji za zlecenie (...) od kwoty 3.289,34 zł na kwotę 627,30 zł (510 zł netto), płatną przelewem do dnia 23 czerwca 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 13.06.2016 (k. 29 akt)

W dniu 21 czerwca 2016r. powód zapłacił na rzecz K. I. kwotę 1.254,60 zł z tytułu faktur VAT nr (...).

Dowód: przelew z rachunku z dnia 21 czerwca 2016r. (k. 30 akt)

W dniu 13 czerwca 2016r. powód wystawił wobec pozwanego notę księgową nr (...) na kwotę 510 zł z tytułu kosztów odzyskiwania należności (koszty windykacyjne) na podstawie art. 10 ust.2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013r. Termin płatności wskazano na 7 dni.

Dowód: nota księgową nr (...) z dowodem doręczenia w dniu 13.07.2016r. (k. 31 - 32 akt)

W dniu 5 grudnia 2016r. pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 520 zł wynikającej z noty obciążeniowej (...) do dnia 11 grudnia 2016r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 5.12.2016r. z dowodem nadania (k. 33 – 35 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. M. na okoliczność braku podstaw do obciążania pozwanego żadaną w pozwie kwotą albowiem okoliczność, na którą powołano tego świadka została wskazana w sposób nieprecyzyjny. Nie przedstawiono okoliczności, które mogły być znane świadkowi i powodować brak podstaw do obciążenia pozwanego żadaną kwotą. Zbyt ogólnikowa teza dowodowa i fakt, że świadek wielokrotnie nie odbierała wezwań pod wskazanym adresem świadczyły zdaniem sądu na powołanie tego dowodu jedynie dla przedłużenia postępowania. O fakcie wykonywania przez firmę windykacyjną czynności związanych z windykacją zadłużenia od pozwanego świadczą przede wszystkim dokumenty, w postaci wezwań do zapłaty, odebrane przez pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyły umowa przewozu, przez którą przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy (art. 774 Kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe nie wykazało, aby podstawą wykonania przewozów przez powoda były pisemne umowy stron. Dowodem zawarcia umów były jedynie faktury VAT.

Pozwany nie przeczył zasadności roszczeń powoda wynikających z wykonania umów, w szczególności nie zarzucił braku prawidłowości wykonania przewozów, ich terminowości. Z tytułu wykonanych przez powoda umów należały mu się określone w fakturach VAT wynagrodzenia. Zostało ono zapłacone po terminie płatności w kwocie 774,90 euro stanowiących należności główne wynikające z faktur VAT.

Powód wykazał również poniesione koszty windykacji należności prowadzonej wobec pozwanego i to poprzez przedstawienie faktury, którą został obciążony przez firmę (...) jak i poprzez przedstawienie dowodów zapłaty tej kwoty. Poniesione koszty windykacji stanowią szkodę którą powód poniósł wobec nieterminowego regulowania zobowiązań przez pozwanego. Zgodnie zaś z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ta okoliczność nie została zaś wykazana przez pozwanego.

Uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego poniesionych kosztów windykacji wynika ponadto z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40EURO, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów. Drugi rodzaj kosztów, to koszty ponad równowartość 40 euro (art. 10 ust. 2 ustawy). Sam przepis nie mówi nic o konieczności ich udokumentowania, ale ustawa znowelizowała art. 485 § 2a kodeksu postępowania cywilnego, który otrzymał brzmienie: § 2a. Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego, dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego, odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403) lub kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1 tej ustawy, oraz na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności, jeżeli powód dochodzi również zwrotu kosztów, o których mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy.”. Na podstawie wyżej nadmienionego przepisu k.p.c. wierzyciel, który chce dochodzić od dłużnika kosztów windykacji przekraczających równowartość 40 euro, musi poniesienie tych kosztów udowodnić. Powód wykazał w sposób wystarczający poniesienie kosztów windykacji poprzez przedstawienie faktury wystawionej wobec niego przez firmę windykacyjną za wykonane usługi z tytułu prowizji i poprzez przedstawienie dowodu jej zapłaty. Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych daje więc możliwość aby w całości przerzucić koszty windykacji należności na dłużnika. Należy również wskazać, że jakiegokolwiek ograniczenia bądź wyłączenia zastosowania ustawy w kwestii dotyczącej obowiązku zwrotu kosztów windykacji są nieważne. Kontrahenci nie mogą ważnie umówić się między sobą, że zapisy ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych nie będą ich obowiązywały, a jeżeli tak zrobią taki zapis będzie nieważny. Celem ustawy jest przede wszystkim zneutralizowanie zatorów płatniczych.

Roszczenie powoda podlegało więc w całości uwzględnieniu, zarówno w zakresie roszczenia głównego, jak i odsetek.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c., zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążono nimi w całości pozwanego. Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 270 zł w oparciu o § 2 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1840) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś